

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. — Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ dostavljan na dom letoletno 20 K, mesečno 170 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ letoletno 22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica števec. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglašanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korenec.

Telefon številka 118.

Zavezniki na delu.

Nemci so napovedali nam Slovincem na celi črti boj. Ni to navaden političen boj, je to boj s pomočjo konfidencialnosti, bo političnega ovajanja. Ta boj gotovo ni lep, a našim Nemcem očitno prav posebno dobrodošel in hvalevreden. Lovi se slovenske »veleizdajalce«, meče se jih v ječe in obsoja...

Ze opetovano smo najresneje svarili naše tudi-Nemce, da naj s to svojo gonjo prenehajo. Zagrozili smo jim, da pričnemo vračati — milo za drago. Doslej tega nismo storili. Ustavljalo se nam je, rabiti enako orožje. Nemci čim dalje, tem bolj pritiskajo. Uživali so se v neko predrzno razpoloženje, iz katerega jih pa moramo enkrat vzdramiti, če ne bomo, da nas bodo koncem konca imeli pred vsem svetom za bojazljivce.

Slovence se zapira zaradi »veleizdajec«, »velikosrbske propagande«, »žaljenja Veličanstva« itd., saj že skoro ne vemo, kakšni so vsi ti očeti, ki proti nam lete. In ovajajo Nemci vse križem. V tem tiči pravzaprav nemški strah — pred bodočnostjo slovenskega naroda. Mladina naj bo s temi ovajanjimi ubita duševno za bodoče. No, bomo videli, se li to nemškimi kulturoznosnim patriotom posreči ali ne. Upamo — da ne. Nasilje — rodi odpor. »Škoda napravi človeka previdnega.« To je stara resnica. Potlača se za sedaj. In za kako dolgo? ... Bomo videli...

Zaradi priproste opazke, ki jo vlovil konfidencij in ki si jo ima postavno dovoljeno pravico drugače tolmačiti, nego je bila izgovorjena, pride v zapore celo — otrok, kar je najgrše in za politično anarhijo najznačilnejše.

Ampak: Na glavno ne pozabimo! Ne pozabimo v hipnih čustvih, ko se moramo dati zlasti našo mladino, kdo so oni, ki nam nakopavajo vele- in tem enake izdajalce? Na Kranjskem so to poleg Nemcev še slovenski klerikalci, na Štajerskem in Koroškem pa nemški renegati. Zavezniki so se torej našli na delu. Že dolgo se niso tako pokazali v pravi luči. Vprašanje je, ali bo slovenski narod končno spoznal, kdo so tisti, ki ga ovajajo. Ali bo končno prišlo spoznanje, kdo so naši sovražniki!

Spominjajte se
dijaškega društva
„Domovina!“

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Visoka pesem ljubezni.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dalje.)

»Da prideva le v Monmoransi,« je premišljal, »potem ga že pripravim do tega, da pojde z mano kam dalje; in ni vrag, da mu ne bi izbil iz glave vse Lujze, kar jih premore svet, in vse njegove želje po smrti. Bogme, lepa rešitev bi bila to! ... Jaz v njegovih letih bi bil enostavno ugrabil punico. Toda svet degenerira... Sicer pa, kdo ve, ali ne popravim moja ukana vsega? Življenje je vojna, vojna hoče zvijačo, teh pa imam jaz polno malho!«

Kakšno ukano, kakšno zvijačo je imel v mislih stari lisjak?

To izvedo čitatelji kmalu.

Za zdaj sledimo Pardajanu na njegovem razgledovanju. Prehodil je sosednje ulice; ker se mu je zdelo vse popolnoma mirno in ni videl ničesar sumljivega, se je napotil k brodu, da se prepelje preko Sene.

Dospel je v ulico Sen-Deni in k Vedeževalki, s trdnim namenom, da krene pozneje tudi v Katonino krčmo, ker je ravno prilika.

Deželni sodni svetnik Filip Kermek.

Maribor, 19. junija.

Dne 19. t. m., v nedeljo, je izdihnil mož, ki se ni nikdar silil v ospredje politične ali javne družbe, ki pa je med nami vendarle stal v prvih vrstah. Deželno sodni svetnik Filip Kermek.

Mnogo jih je, iz naše družbe, ki ga niso poznali. Mnogo pa jih je, kojim je bil prav dobro znan. V našo sredo ni morda prihajal dan za dnevom. Prišel je k našim narodnim prireditvam in naše narodno gledališče je posepal redno.

Kadar je stopil med nas, takrat se mu je rada vklonila vsaka glava, ki ga je poznala. Zgodilo se je to popolnoma upravičeno, saj oni, ki so ga poznali, priznali so ga tudi kot moža — vseskozi značaja.

Filip Kermek je bil sodni uradnik. Vsi poznamo zadostno Pitreicha in njegovo Slovence zatirajočo dobo. Filip Kermek bi bil lahko že davno nadsvetnik. Da to ni postal — je kriv Pitreichov režim... A kljub vsemu temu, kljub dejstvu, da bi bil že lahko šel prihodnje leto v pokoj in kljub temu, da so ga mlajši protežiranci prehitevali — je ostal Filip Kermek značaj, kristal Slovenca tudi kot visoki justični uradnik...

Filip Kermek sredi svojih več ali manj, javno ali tajno, ekstremno nemškonalončnih tovarišev, nikdar ni zatajil ne na znotraj — in ne na zunan, da je Slovenec. Sam sem bil opetovano priča temu. Često sem pred leti šel na sodišče in često sem srečal svet. Kermeka na hodniku ali stopnicah. In kadar me je videl, pozdravil me je vselej s kakšnim narodno ostenativnim pozdravom — čim bolj zagrižen je bil njegov nemški kolega s tim večjim notranjim zadovoljenjem.

Kot sodnik Filip Kermek nikdar ni zatajil v sebi človeka. Ni bil samo pravnik — znal je biti tudi človek, ki uvažuje vse eventualitete. Govoril sem z njim takoj po obravnavi Kežman... Onim, ki se jim je Kermek zaupal kot jurist, kot sodnik, je povedal marsikaj uvaževanja vrednega...

A Kermek ni bil samo sodnik. Svet. Kermek je bil tudi prijeten družabnik. Kadar je prišel v družbo, je bil rad vesel, ne morda naravnost hrupno, pač pa z ono notranjo zadovoljnostjo, ki je lastna po večini le odkritim a mirnim naravam.

Tudi politično se je Filip Kermek udeleževal našega narodnega življenja. Spominjam se, kako možato

je šel na volišče ob zadnjih državnozbornskih volitvah. »Pa me naj,« — to je bil njegov kratek odgovor na vprašanje, če se ne boji... Bil je odkrito napreden. Nikdar ni tega tajil. Naše napredne dnevnike je pridno čital in tudi gibanje za jugoslovansko idejo je zelo prijazno pozdravljial.

Svet. Filip Kermek je bil star nekako 55 let. Živel je kot samec, mirno in udobno. Vselej pa je imel odprto svojo radodarno roko v narodne namene in C. M. D. mu je bila še prav posebno pri srcu.

Vse to je leglo ž njegovo prerano smrtjo v hladni grob. Koliko bi bil še lahko storil za svoj narod, vedno mu je bil vedno udan — kljub zlatemu ovratniku. V nedeljo dne 19. t. m. zjutraj, ga je našla njegova gospodinja mrtvega. Sedel je oblečen na svojem divanu. Najbrže je prišel domu nekoliko indisponiran in predno je legel h počitku, si je hotel nekoliko oddahati. V tem pa se ga je oklenila mrtla roka — smrti.

Naj počiva v miru! Pot svojega življenja je končal kot ponosen Slovenec. Ni iskal lovorov javne pohvale; dosledno jih je odklanjal — v življenju. Danes mu jih vijejo oni, ki so ga poznali kot kristal.

Večnaja pamjat!... —a.

Koroško.

Kako Nemci delajo. Pri zborovanjih in demonstracijah so vsi govorniki naših Nemcev imeli vedno polna usta, da so najbolj zanesljivi in najzvestejši avstrijski »patrioti«. Ta patriotizem pa so prav lepo kazali na zunan s tem, da so povsod prepevali »Die Wacht am Rhein«. Kaj so Nemci s temi hoteli pokazati? Da so samo toliko časa z Avstrijo zadovoljni, dokler na vse moči vlada zatira nas Slovence, da jim pa za Avstrijo prav isto nič ni, če da Slovincem le najmanjše pravice, ki jim gredo, ker jim je Nemčija dosti bolj pri srcu, tako pri srcu, da še celo z vsenemskim petjem javno kažejo, kako komaj in komaj čakajo, da bi prišli pod prusko vlado! In tem Nemcem na ljubo naj bi vlada nas Slovence zatirala, ki se jim edini po robu postavljam! Ne bo šlo — je prepozno!

Kdo vse je proti slovincem demonstriral? Na lastne oči smo se prepričali, da so proti Slovincem demonstrirali sami taki Nemci, ki imajo polovico dobička od Slovencev. Bili so to sami visoki celovški gospodje, trgovci, gostilničarji, advokate, obrtniki itd. Mi jim torej dajemo tisoče in tisoče lepega dobička, oni pa nas za to potem po cestah pobijajo in nam uničujejo našo posest!

Davke plačamo koroški Slovinci, ravno tiste cesarske davke in ravno tako, kakor tisti naši Nemci, ki nas pobijajo, in bi radi imeli, da se nas do zadnjega iztrebi iz Koroške. Ampak ne bo šlo. Mi zahtevamo, da se nam dá kot avstrijskim davkoplačevalcem ravno tiste ugodnosti, kot jih dá nemškim našim sodržavljanom.

Sramota je, da imamo na Koroškem naše utrakvistične šole, t. j. slovensko-nemške. Mi potrebujemo slovenskih ljudskih šol. Mi nočemo, da bi se nam naše poštene slovenske otroke v nemškem duhu vzgajalo! Največja sramota pa je, da so še na teh utrakvističnih šolah samo nemški učitelji, ki slovenski ali sploh ne znajo ali pa znati nečejo, dočim se naše slovenske učitelje pošilja v nemške kraje dežele. Pozivljamo slovenske naše voditelje, da se vendar že tudi enkrat za to zavzamejo, da bomo tam, kjer nam po vsi pravici gre, imeli slovenske učiteljske moči! Ampak ne odlašajte zopet celo večnost s praznimi obljubami!

Kamen. (Obesil se je.) V Kamenju se je obesil najemnik Standmannove hiše. V nedeljo je vzel vrvc, se podal v zapuščeno uto za delavce in se obesil ter tako visel en dan. Vzrok je ta, da je dal svojo hišno opravilo hčeri in sinu, ki sta jo pa nato popihala v Celovec in pustila očeta brez vsake pomoči. To je uspeh vzgoje v utrakvističnih šolah...

Št. Vid pod Juno. (Nagla smrt.) Dne 11. t. m. je zadel srčna kap Marijo Ujc, ravno ko je molzla krave. Pokopali so jo dne 13. t. m. Nagrobnicu je zapel moški zbor s pomočjo dijakov. N. v. m. p.!

Cvetke s celovške gimnazije. Ali je mogoče, da so na celovški gimnaziji profesorji, ki učijo, naj slovenski gojenci o počitnicah — molčijo? Zato gotovo tudi ne smejo pozdravljati? Koroški Nemci so morda s svojo kulturo tako daleč. Po tem ukazu se je ravnal tudi nek četrtošolec, ko je srečal gručo ljudi. Srečajoča družba je mislila, da gre za mutca-gimnazijca. Šele prepir je pokazal, da je profesor prepovedal govoriti...

Podjuna. Ta teden je tu razsajala huda nevihta. Napravila je posestnikom veliko škode na rži — ki sicer dobro kaže — sadnem drevju in krompirju. Upajmo, da nas ne zadene še več takih nesreč!

Štajersko.

»Proč z Marburger Zeitung«, so — po poročilu zadnje, petkove »Straže« — sklenila vsa mariborska nemško-klerikalna društva (ki imajo polovico Slovencev v svojem članstvu). Sicer jih ni prav posebno mno-

ški sobi, iz katere je bil odnesel toliko lepih spominov.

Ob častitljivem pogledu na steklenice, ki jih je postavil Landri lastnorodno na snežni prt, je spoznal, da je postal v oštirjevih očeh važna in imenitna oseba.

»Hm!« je zamrmral sam pri sebi, »denar je vseeno dobra reč! Z denarjem, ki ga sluti pri meni, mi je kupljeno spoštovanje in občudovanje tega poštenjaka. Kaj bi šele bilo, da sem v resnici bogataš! Bogme, ako naju ne vzame mene in viteza hudčič, bo treba gledati, da zasluživa mnogo denarja!«

Takrat pa je stopila Hugeta v gostilniško sobo.

»Vedno sveža, rdeča in vabljava kakor mlada redkvice, ki hrusta pod zobmi,« je rekel Pardajan.

Hugeta se ni začudila tej neobičajni primeri; vzdihnila je in se nasmehnila.

»Slišim, da nas zapuščate?« je rekla ter odrezala Pardajanu kos divjačine, dočim mu je nalil Landri rubinastega vina.

»Čarovita slika!« je pomislil Pardajan in se zleknil v svojem naslanjaču. »Na moji desnici stoji dobri Landri in mi nataka ognjevitega nektarja, na moji levi Hugeta, ki mi streže s svojimi golimi, belorožnatimi rokami, pred mano se dvigajo vonjave te paštete in te divjačine, ki je očesu še slajša od krčmaričinega pogleda... in tam v ozadju plavola

go, a nekaj bo vendarle. Proč s to umazano cunjjo — pa mora reči tudi vsak zaveden Slovenec. Delajmo na to, da ubijemo slovenožrskega parazita, ki ima le premmogo odjemalcev tudi med nami.

Ptujski slovenskorojeni »Nemci« so imeli dne 12. t. m. v ptujskem »Vereinshaus« slično »patriotično zborovanje« kakor v Ljubljani klerikalci. Zbralo se je sicer samo okrog 100 oseb, ampak za »kaisertreu« župana Ornika in njegov štajercijanski privesek je to vendarle značilen dokument — renegatske hinvščine!

Novi mariborski podžupan. V petek pret. teden je imel mariborski občinski svet zopet svojo izredno sejo, v kateri se je znova izvolilo podžupana. Podžupanom je bil izvoljen občinski svetnik Nasko. Nasko je bil doslej kot občinski svet. finančni referent mariborskega občinskega sveta. Njegovi prijatelji ga hvalijo kot izbornega financirja, njegovi neprijatelji pa trde — da se izborna razume na večne vire novih občinskih doklad. To je sicer tudi nekaj, dvomimo pa, da toliko, da bi zadoščalo za posest toli odličnega mesta. V nacionalnem oziru se o Naskotu ve samo toliko, da je Nemec. Kakšna posebna nemškonalončna junaštva pa ga doslej še ne odlikujejo. Če se bo do njih kdaj pozneje povzpeli, ne vemo. Morda, morda pa tudi ne. Radovedni smo vsekakor, kolikšne bodo njegove podžupanske zmoglosti. Pokazati se — zato ima prilike dovolj. Nasko je sedaj na potovanju v Italijo. Pri izvolitvi je dobil od 22 glasov 16 glasov, njegov rival pa, občinski svetnik Pichler, 6 glasov. S prevelikim navdušenjem se Naskota baš ni izvolilo podžupanom. Vse te-le »volitve« so precej jasno pokazale, da je nekaj gnjilo v nemškonalončni državi...

Dr. Orosel drugič pogorel. Poročali smo že, da se je za izvolitev dr. Orosla mariborskim podžupanom močno zavzemala tudi »Marburger Zeitung«. Pred volitvijo podžupana minoli petek je dr. Orosel sicer »odločno odklonil« izvolitev, češ da ima že itak kot občinski svetnik preveč dela, kljub temu pa so poskušali njegovi prijatelji, ga vrniti, pa je spodletelo, dobil je samo 10 glasov. Konečno se je njegov privesek težkim srcem udal in Nasko je bil izvoljen. Tudi to je nekaj. Mi ta dr. Oroslov polom obžalujemo, ker bi nam bilo, kot že rečeno, zelo dobrodošlo, imeti na mariborskem podžupanskem stolcu Slovenca — drja. Orosla. Saj bi on bil prvi slovenski podžupan!...

V Fraideku pri Mariboru, sta te dni zakonska posestnika Golob obhajala diamantno poroko. Oba sta še popolnoma čila in zdrava. Golobova

ogenj v prijazni kuhinji — ah! zakaj ni vsak dan tako!... Če pomislim, da me vabi vitez na oni svet! Smrt božja!«

In z resnično ganjenostjo — ganjenostjo starega klateža brez strehe in ognjišča, ki počiva v dobri gostilni — je povzel:

»Da, draga gospa Hugeta, midva s sinom odhajava v... no, ne neznan deželo. In pred svojim odhodom sva s espomnila, da imava tukaj še star račun, ki ga treba poravnati...«

»Ah, gospod!« je šepnil Landri ganjeno.

In dodal je:

»Takoј pojdem po račun.«

»Draga Hugeta,« je menil nato stari Pardajan, »zdi se mi, da vitez ne bo mogel priti poravnati svojega dolga, čeprav mi je rekel, da se misli oglasiti pri Vedeževalki.«

»Gospod vitez mi ne dolguje ničesar,« je rekla Hugeta živahno.

»O, pač, tristo zlodjev! Če ne verjamete, vam ponovim njegove lastne besede. Lepi Hugeti, je dejal, ne dolgujem denarja, pač pa dva krepka poljuba v znak hvaležnosti za pozornost, ki mi jo je izkazovala. In tudi to bi ji rad povedal, da je ne pozabim nekdar, naj se zgodi karkoli, in da ji ohranim vedno lepo mesto med svojimi najboljšimi in najslačjšimi spomini.«

»Tako pravi vitez?« je vzkliknila krčmarica in zardela radosti.

je celo z dvema gostoma plesala in pravijo, da vzdržuje, kot ona dva, krepka moža. Gostov je bilo zelo mnogo, med drugimi tudi dotični p. frančiškan, ki je opravil svoj čas ceremonije zlate poroke.

Sam se je javil sodišču Fran Waldeker, mesar, pomočnik, ki je bil uslužben pri mesarju I. Kopolju pri Sv. Benediktu. Kaplju je pred meseci poneveril več sto kron. Zdal bo lahko razmišljal.

V Dravi je utonil v Mariboru 9letni Schmidmaier. Kopal se je med tovarno Radl in barvarjem Zinthauerjem. Zašel je v globino in zginil. Trupla še nimajo. Bil je sin edinec in zelo priden učenec. Fant ki ga je k kopanju spravil, ni znan. To je v dobrem mesecu tretja žrtve Drave in — nečuvno slabih varnost, odredb naše mestne uprave, ki ji je človeško življenje — deveta briga!

Po Mariboru se klati neki Jurij Supan in se izdaja za konjederca. Gre k strankam, kii majo pse, češ, da mora psa preiskati in seboj vzeti. Navadno pa se da za I K preprostiti, da tega ne stori. Policija ga pridno išče!

Blizu Maribora je ogrizel mariborskega občinskega svetnika Franza njegov stekel jazbečar (dakel). Vrh tega je popadel še dva uslužbenca Franzova. Psa so ustrelili. Sumijo, da ga je ogrizel pes, ki je 20. julija popadel v Mariboru tudi nekega čevljarkega vajenca in ušel v okolico. Franza in uslužbenca so prepegljali v pastemejev zavod na Dunaj.

Graški »Arbeiterwille« očita mariborski špisariji, da je Wastiana žrtvovala na zahtevo Natoinalverbanda. »Marbztg.« to odločno zavrača, a tudi ne pove nikakega vzroka, ki je Wastiana strmoglavil. — Jasnje je kot beli dan, da se je proti Wastiani postavil cel aparat od blizu in daleč, v in izven Maribora. Mi smo že lani decembra meseca navedli vse one, ki jih je strmoglavil aparat z Wastianom vred.

»Südmarka« nabira letos svoj jubilejni zaklad. Od maja pa do srede julija je dobila za ta sklad 14.528 K. Med drugim tudi iz rajha 1446 K. Bo res čas, da se tudi mi enkrat obrnemo, recimo v dobro Braniboru, v Rusijo ali pa Srbijo za kakšne denarne prispevke.

Šoštani. (Ciganska tatica.) Tu so zaprli 17letno ciganko Jungwirth, ker je kradla po hišah obleko, ure in danar med tem, ko so bili ljudje na polju pri delu.

Šoštani. (Surovež.) Te dni sta sedela v gostilni Letinja blizu Šoštanja posest. sina Kovač in Klančnik. V prepiru je Kovač Klančnika s kolom tako potolkel, da najbrže ne bo okrevaj.

Ljutomer. (Požig.) Posestnik Matija Kosi je prodal svojo neobljubeno kočvo v Vučkovcih nekemu Iv. Vojsku za 810 K. Koča je bila lesena in za 2000 K zavarovana. Zmenjeno je bilo, da dobi vsak pol zavarovalnine, če bi koča zgorela, predno bi jo Vojsk podrli. Ker material — les — kočje ni bil vreden čez 400 K, je Vojsk zažgal. So ga zaprli.

Goriško.

Brez strahu izjavljamo, da so teh preiskav v prvi vrsti krive nesramne klerikalne denunciacije tako s strani laških kakor tudi — slovenskih klerikalcev. Že večeraj smo to omenili, ker smo o vsem zadostno informirani. Vsak pameten človek se vprašuje: Zakaj je obnašanje laškega klerikalnega glasila tako previdno, suho in točno, dočim je ob drugi priliki pisarilo cele članke proti nam? Zato, ker je dr. Casapicola na podlagi L' eulnih denunciacij samovoljno začel s preiskavami v »liberalnih« slovenskih društvih! Zakaj poročajo slovenski klerikalni časniki o preiskavah v »liberalnih« društvih v Gorici? Zato, ker so že naprej vedeli, kdo bo preiskal in kje se bodo vršile preiskave. »Novi Cas« ima pri tem precejšnje zasluge. Njegova pisava je naravnost hujskajoča proti vsemu, kar ne leže za nesramnimi klerikalci. Ni čudno, da potem policaji povzročajo take skandale goriškimi Slovincem, katerim ne more nihče ničesar očitati!

Nepričakovano blamažo je doživel uradni policijskega oddelka v Gorici dr. Casapicola. V svoji vne mi in sovraštvo do goriških Slovincjev je videl nad seboj odprta nebesa, polna redov in odlikovanj. A glej vraga, mesto nebes, se je odprlo pod njim peklenko brezdnost, avstrijskega kazenskega pravnege reda, ki preti tako njemu, kakor vsakemu, ki se pregreši samovoljno proti veljavnim postavam! Goriški Slovinci upamo, da zgine ta »mož postav« v najkrajšem času z mesta, kamor ne spada, ne po uradni in ne jezikovni zmnožnosti. Naši merodajni krogi pa naj storijo vse korake, da ne bo naš glas »glas vpilajočega v puščavi«!

Huda je bila sodba o naši klerikalcih, a nikakor ne pretirana! Kdor se le malo razume na klerikalno politiko, ta dobro ve, da smo zadel v centrum klerikalne politične agitacije. O tem pričajo vendar dnevno vsi klerikalni manevri, katere vodi kranjski poglavar v »napredni« Ljubljani. Klerikalno hujskanje mora prenehati. Naš boj proti klerikalizmu mora biti neizprosen in brez pardo na! Klerikalnim izdajicam, lažnikom in klevetnikom moramo priti do živega. Pri tem naj nas ne moti morebitno »skupno« delovanje s klerikalci proti Lahom, ki v svojem narodnem boju nikdar ne delajo razlike med privrženci te ali one politične stranke; zavedimo se že enkrat, da je s klerikalci nemogoče in absurdno vsako skupno delo za narod! Klerikalci je naš največji sovražnik, pa naj bo že Lah ali pa celo Slovenec!

Dopis iz Komna. Povsod začeli so voziti pošto in ljudi z avtomobili, samo Komen je izjema. Središče dolinega Krasa, sodni okraj, oddaljen od železnice, pa ima vožno pošto, star voz brez šip (so razbite). S parkljasami škriplje parkrat na dan v Nabrežino in obratno. Da je človek brez živcev, že prenese oni grozni ropot. Edino dobro je, da se vstavi pri vsaki gostilni, da se potnik vsaj terana, kateri je res letos dober, lahko posluži, za suho grlo, ako ni suh žep! Kakšno županstvo imamo je že vrabcem znano. G. dekan se misli preselit v St. Peter, to bomo točili solze za njim! Z njim bo šlo tudi županstvo in — biki! Nove volitve bodo proti jeseni, upamo da se pole kukavice, ki so do sedaj krmarile, ne bodo več pokazale na dan! Enako pripravočamo narodni stranki, naj vzame v vzgled zadnje volitve in naj postavi za kandidate može po volji volilcev in ne kakor zadnjič, ko so se izbrali kandidati v gostilni. Kdor je ostal zadnji v gostilni — »Ti bodi kandidat!« Pa je bil. Volitev nam je pokazala voljo volilcev in sedaj malo revizije! Poti imamo vse razrite, da je nevarno ponoči se voziti. Vsaj žandarmerija bi morala opozoriti na to st. okr. glavarstvo. Pred časom smo imeli veliki sokolski nastop, napredek krasen, veselica gmotno je dobro uspela. Samo gostilne bi morale za postrežbo malo bolj preskrbeti za take dneve! V kratkem bode tombola. Upamo, da nas poseti dosti ljudstva, posebno še, ker imamo sedaj vojake. »Krvarica«.

NEČUVEN SKANDAL OD STRANI LAŠKIH FANATIKOV.

Gradiška, 19. julija.

V nedeljo popoldne so se vršile v Gradiški podistične tekme, h katerim se je prišlo 35 tekmecev iz Trsta, Gorice in iz Italije. Prvi je prišel na cilj Slovenec Vodopivec Stan-ko iz Gorice, kateremu pa niso hoteli priznati prve nagrade, češ da ni član nobenega laškega športnega društva. Pomislite! Prej so ga spoznali uradno med tekmece, ko so pa videli, da je Slovenec prekosil Lahe, so našli tak izgovor! Prvo nagrado je dobil nato neki regnikolo, ki je prišel drugi na cilj. Med tekmece je bilo tudi par laških častnikov iz Vidma, ki so kljub prepovedim s strani avstrijske oblasti pod napačnimi imeni prišli v Gradiško. S tega je razvidna vsa fanatična gonja goriških Lahov! Pristavljamo še, da se je proti podelitvi nagrade Slovincu Vodopivcu zlasti protivil reneget Alfred Matejčič iz Gorice! Čast slovenskemu podistu iz Gorice, ki je prekosil svoje laške tekmece!

Župnik F. Škerjanec

Včeraj je umrl Franjo Škerjanec vpkojeni župnik v Ljubljani, Kopal-ška ulica št. 6. V svoji oporoki je blagoslovil kot zaveden slovenski duhovnik »Družbo sv. Cirila in Metoda« v Ljubljani s tem, da jo je postavil za univerzalno dednino vse svoje imovine. Spomnil se je tudi »Sokola«, kot važnega faktorja narodnega probujenja s tem, da je volil društvu »Sokol II.« v Ljubljani vsoto 100 kron. Pokojni župnik Škerjanec je bil prvi slovenski duhovnik, ki je imenoval »Družbo sv. Cirila in Metoda« za svojo univerzalno dednino, postal je tedaj vreden vrstnik Pollaku, Kotniku, Babiču in Vilharjevi. Zapustil je družbi tudi svojo hišo, tako da je »Družba sv. Cirila in Metoda« zdaj dvakratna hišna posestnica v Ljubljani. Premožanje utegne biti vredno okroglo 20.000 K.

(Zanimivo je, da tekem 20 let, ko je bila »Družba« takorekoč v rokah duhovnikov, ni niti en duhovnik zapustil »Družbi« svojega imetja!)

Pokojni Franjo Škerjanec se je porodil dne 26. februarja 1843. leta v Ljubljani, kjer je študiral normalko in gimnazijo. Usoda ga je zanesla med istrske brate Slovence, med ka-

terimi je dolgo let služil kot svečenik slednjič kot župnik v Pačvi. — Pokojnik je bil vseskoz blaga duša, dober dušni pastir, ki pa ni nikdar zlorabil svojega poklica za namene, ki naj bodo tuji vzvišenemu duhovskemu poklicu. Ko je pa čutil starost, se je dal vpokojiti, želeč, da bi zadnja leta svojega življenja preživel v domovini. Slabo pa je zadel v svoji beli Ljubljani. Moža, kateremu ni nikdar mogel njegov višji cerkveni predstojnik ničesar očitati, kar bi nasprotovale cerkvenim interesom ali cerkveni morali, je suspendiral škof Jeglič a divinis ter mu prepovedal mašeyati. Pokojni župnik Škerjanec se ni strinjal s politikujočim škofom Jegličem in to je bila menda njegova največja krivda. Mož kaj takega ni bil navajen v vsem svojem duhovniškem službovanju. Značilno je, da se je v časih, ko klerikalci najbolj besne zoper »Družbo sv. Cirila in Metoda«, spomnil družbe tako velikodušno slovenski duhovnik, uvažujoč njeno obrambno delo. Slava njegovemu spominu. Pogreb bo danes ob 6. pop.

Dnevno.

»Popolna jasnost« vlada sedaj na Slovenskem. V soboto je namreč »Slovenec« razkril, da kralji, cesarji itd. niso drug drugemu enaki in da so klerikalci žaljeni v svojem monarhičnem čutu, če kdo ne odobrava njihovega zmerjanja na tuje vladarje kjer je v tem »popolna jasnost«. tudi mi ne bomo več o tem pisali.

Angleški državnik o mednarodnem položaju. Na gostiji, katero je dal lordmajor bankirjem mesta Londona, je govoril finančni minister Lloyd George. »Ena stvar — je dejal — je za nas najpomembnejša, namreč mir, mir na zunan in mir doma. Pred letom smo bili priča velike vojne na vzhodu. Bila je to doba polna nervoznosti in nemirnosti in danes si že težko predstavljamo, kako napet je bil takrat položaj. Mi Angležji moremo biti ponosni, da je v tem splošnem vrenju, ki bi moglo povzročiti največje katastrofe, ki so sploh kdaj ogrožale evropsko civilizacijo, prevzela Anglija pod izvežbano roko Edvarda Greya vodstvo pri obnavljanju evropskega miru. Na mednarodnem nebu so vedno oblaki, čisto modrega neba v mednarodni politiki ni nikdar in tudi danes so na njem megle. Ker smo pa lani ušli veliko večjim težavam, upamo, da zdravi človeški razum, potrpljenje in dobra volja omogočijo premagati tudi sedanje težkoc.«

Francoski socialisti za avtonomijo Alzacije-Lotringije. Od 14. do 16. julija se je vršil v Parizu izredni shod združenih socialistov. Udeležilo se ga je 258 delegatov, ki so zastopali 2905 organizacij in 79 federacij. Važno vprašanje dnevnega reda je bilo: Imperijalizem. Razpravljane se je vršilo glavno glede naknadnega predloga Angleža Keir Hardija in Francoza Voillanta. Vsebinsa tega predloga je: v slučaju vojne naj se proglasi generalni štrajk. Eden govornikov je proglasil splošen štrajk za nemogoč. Nemško-slovenska vojna se da preprečiti le s sporazumom z Nemčijo in to na podlagi avtonomije Alzacije-Lotringije. Shod je sprejel resolucijo, s katero se pozdravlja francosko-nemško zbliznanje in se povdaria solidarnost z zahtevo Alzacianov proti vojni in za avtonomijo obeh dežel.

Usoda parlamenta. Kakor je znano, avstrijski parlament zato ne more delovati, ker vlada na Češkem še vedno komisarijat in absolutizem in so vsled tega demokratične stranke prisiljene, da se v parlamentu z obstrukcijo bijejo za ustavnost na Češkem. Parlament je bil poslan domov in Čehi in Nemci so začeli zopet spravna pogajanja. En čas se je že mislilo, da bo omogočen parlament, ker so Nemci kazali nekaj razuma. Češke stranke so nato proglasile, da vzamejo na znanje nemški predlog, da naj bi za ureditev jezikovnega vprašanja pri deželnih uradih, delal poseben odbor, ki bi ga izvolila poslanska zbornica. Obenem so pa izjavile, da vztrajajo pri junktinu med ureditvijo jezikovnega vprašanja in reforme deželnega reda in seveda na obnovitvi deželne ustave. Nemški poslanci so na to izjavili, da so na podlagi te izjave nemogoča daljša posvetovanja. In tako ne bo parlamenta, ker Čehi stoje na upravičenem stališču, da brez češkega deželnega zbora ni mogoč parlament. Med tem pa raste vsled nemške ošabnosti in prevzetnosti pomen Mažarov, ki edini v tej situaciji govore k evropski javnosti.

Nemci se vedno silno radi bahajo, da so oni tisti element, ki vzdržujejo državo. Sedaj pa poglejmo: Cel svet gleda na Avstrijo, kaj stori; a najmerodajnejši avstrijski ustavni činitelj, parlament, molči, molči, ker Nemci preprečujejo, da bi mogel govoriti. Drugod se v resnih časih zbere parlament, kjer izpregovore na-

rodi in državniki; pri nas pa ravno v najresnejših časih ni parlamenta. In to po zaslugi Nemcev. Res lep državo vzdržujejo element.

Lepe razmere morajo vladati na Bolgarskem. Poprejšnja vlada je obtožila več bivših ministrov, svojih predhodnikov, ker so kradli državni denar kot srake in kar na debelo. Ogrorne milijone so pokradli ti tatovi na ministrskih sedežih in obtožnica, vložena proti njim, je bila obsežna kot največji roman. Huda kazen bi zadela te poštenjake in dan bi bil zastrašujoč zgled — da je prišlo do obravnave in do sodbe. Do tega pa ni prišlo. Sedanja vlada je kratkoma ustavila proces in njena večina v sobranju je to odobrila! Na Bolgarskem torej ministri lahko kradajo milijone, nič se jim ne bo zgodilo, se bo že dobila vlada, katere člani bodo najbrže tudi kradli in skrbeli, da se njihovim predhodnikom ne bo nič zgodilo. Pri takih razmerah se ni čuditi, da je prišlo do Bregalnice, nasprotno, čudno bi bilo, da do poraza ni prišlo. Pri tem moramo pripomniti tudi to, da je sedanja bolgarska vlada, braniteljica veletatov, posebno simpatična vsem avstrijskim vladnim listom — tudi »Slovenec«. Seveda ne maramo s tem klerikalcem nič očitati, samo dejstvo konstatiramo, da čem slabša je kaka stranka kje na svetu, tem simpatičnejša je našim klerikalcem.

Dunajska »Reichsposta« je čuden list — čisto podobna je našemu »Slovenec«. Malo listov je na svetu, ki bi priobčevali toliko neumnosti kot to glasilo visoke duhovščine in aristokracije. »Reichsposta« se pritožuje, da so stavili na kolodvorska poslopja v Bosni takoj, ko so zgradili prve železniške proge, tudi cirilske napiske, ki so baje bili popolnoma nepotrebni, ker cirilice niti Srbi niso znali čitati! Ta je pa lepa! Do okupacije v Bosni in Hercegovini sploh ni bilo drugih razum srbskih šol, v katerih se je učila samo cirilska abeceda. Mohamedanske šole bi lahko seštel na prste in katoliške ravnatoko in lahko bi se reklo, da v Bosni latinice nihče ni poznal, izvzemši katoliško duhovščino in v kolikor je ljudstvo v Bosni in Hercegovini sploh brati in pisati znalo, je znalo samo cirilico. In tudi danes je cirilica v Bosni in Hercegovini bolj razširjena kot latinica, ker se uči v javnih šolah zraven latinice, razun tega imajo pa Srbi še veliko število svojih lastnih šol, česar nimajo niti muslimani, niti katoličani, ker niti enim, niti drugim ni veliko do šol. To so splošno znane stvari, ampak »Reichsposta« tega, seveda, ne ve in zato piše neumnosti.

Politične glumače in varalice naroda je razkrinjal v sobotnem »Slov. Narodu« stari pl. Šuklje. Mož te ljudi dobro pozna, posebno dr. Susteršiča, kateremu velja v prvi vrsti Šukljetovo razkritje in tudi očitanje glumača in varalice.

Ali smo to narod. Piše se nam: Žalost obide človeka, ako pogleda, kako nizko je padla vsa t. zv. morala v naši javnosti. Špicelj je pomenilo svoj čas za naše ljudi veliko razžaljenje. Sploh se je ljudem kaj tacega gnusilo. Imeli so še svojo pošteno slovensko čast. — Sedaj pa se dan za dnevom pojavljajo slučaj, da preprosti ljudje naznanjajo svoje sosede zaradi kakih besedi ali karkoli. Pogosto so te ovadbe le posledica osebne mržnje in maščevalnosti. Odkrito pa lahko rečemo, da je to zasluga politične vzgoje S. L. S., na katera čelu stoje denunciantje svetovnega imena. Zgodilo se je n. pr. da je klerikalni župan, idijot po božji volji, naznanil neko žensko, češ da je rekla: »Saj sem vedela, da ga bodo« in da je torej bila v zvezi z atentatorji. Zgodilo se je to neke v kranjskih hribih. K sreči je ovadba sama preumna, da bi ji kdo verjel. To pa ni edini slučaj. Zgodila se je cela vrsta ovadb. Kjer je bil kak človek farovžij neljub, že so gotovi — od farovžij nahujskani ljudje — pisali ovadbe — da je rekel to in to. Na ta način je prišlo mnogo ljudi v preiskavo in so imeli sitnosti. Zgodil se je slučaj, da je brat klerikalec naznanil brata liberalca, češ, da misli tako in tako. Sosed je naznanil soseda, češ da čita ameriške časopise, ki so proti Avstriji. Z grozo gleda človek vso to podlost — in ga postaja sram, da je ta narod zapeljan po klerikalnih lopovih padel tako nizko. Kakšno ceno ima še tak narod, ki pozna samo še sovraštvo in išče samo: kako bi brat uničil brata. Ali smo to narod? Kar delajo klerikalni voditelji v Ljubljani na debelo, to delajo njih pomagaci po deželi na drobno in zlorabljajo pri tem naše pošteno ljudstvo, med katerim vzgajajo špiclje, denunciantje in ovaduhe. To se pravi narod demoralizirati, ker se ubija v njem čut skupnosti in namesto, da bi se kazalo na skupnega sovražnika, se kaže vedno na lastnega brata, katerega uničiti je vrhunec klerikalne narodne morale!

Zob za zob? V torek dne 14. t. m. se je moral ored kazenskim se-

natom v Mariboru zagovarjati 17letni četrtšolec gimnazijec A. Kežman. Fant je dobil dva meseca navadne ječe; šteje se mu 12 dni preiskave. Sodišče se je postavilo na stališče — ki je ne označujemo morda za nepravilno — da je fant kriv. Z veliko vneemo se je stvar preiskovala v tem slučaju. A glejte si čudo: V noči od 28. na 29. junija, ko se je peljal z brzovlakom iz Koroske preko Maribora nadvojvoda Salvator, sta se izprehajala po peronu mariborskega glav. kolodvoja uradnika Kolb in Hartmann, in se je izrazil Kolb v smislu §§ 64. in 305. To je — kot smo že pred dnevi omenili — slišal adjutant nadvojvode Salvatorja ki je nemudoma pred se poklical restavraterja Fellingerja. Restavrater je na to tekkel k načelniku in načelnik je začasno odpoklical Kolba. In kaj je doslej storila mariborska policija, kaj c. kr. državno pravdnštvo, kaj mora obema ta slučaj biti znan? Čujte in strmite: Kolb še vedno opravlja službo in ne teče proti njemu nobena preiskava...

Konj ga je udaril. Na sejmu na Rebri pri Sv. Antonu nad Zdenko vasio pri Dobrem polju je udaril pri pregledovanju konj neki isker konj čevljarkega mojstra Martina Brlana z Lobčka pri Žaljni. Konj je udaril Brlana najprej v levo nogo, nato pa je skočil in ga zadel z obema nogama v prsa, da se je Brlan zgrudil na tla in oblečal. Le srečnemu slučaju se je zahvaliti, da ni konj zadel Brlana dobro ped nižje ali višje, sicer bi bil čevljar danes mrtev. Tako pa je dobil le znatne poškodbe in bo okrevaj.

Cesar je obsodil protisrbske nemire, ki so se vršili v Sarajevu in drugih krajih na jugu. Obsodil je razbojniško početje klerikalcev-frankovcev, nahujskanih Mohamedancev in v Bosno pritepenih tujev, kajti isto je bilo naperjeno proti ljudem, ki so tudi avstrijski davkoplačevalci in državljani. Zadnje čase pa dan na dan razbija švabska družal v Beljaku, Celovcu, Brnu in Opavi. Ali se to divjanje kaj razlikuje od onega v Bosni? Ne! — Isto je tudi naperjeno proti sodržavljanom in je kot tako obsojano od cesarja, a c. kr. oblasti ne storijo potrebnih korakov. Naredite red — potrebite one, ki povzročajo takorekoč malo državljansko vojno — saj se vendar spominjate gotovega datuma, ko so bili postreljeni Slovinci — a po nedolžnem. Dokler smo še v Avstriji, vladajo za vse enaki zakoni — navadno pa narodi brez pravic tudi ne plačujejo davkov!

Franc Ogrin dobil primorsko prvenstvo. Kakor smo že večeraj brzojavno poročali je zmagal v Trstu pri dirki za primorsko prvenstvo Fran Ogrin, član K. S. K. Iirije. Tekma je bila zelo interesantna, ker je bila zaeno hud boj med Tržačanom Šiškovičem, Ogrinom in Reboljem. Ogrin je imel smolo, neki otrok mu je skočil v najhujšem tempu pred kolo, da je padel ter si poškodoval nogo. Toda kmalu je zopet dohitel Šiškoviča in vozila sta skupaj dalje. Na nekem ovinku v klancu je spodrsnilo kolo Šiškoviča, ki je padel, pa tudi Ogrin je moral stopiti s kolesa. Končno je zmagal Ogrin s 3 : 24:45²/₅. Drugi je bil Šiškovič s 2 : 25:24²/₅ in tretji Rebolj v 2:32:5²/₅. Ogrin in Rebolj sta tudi v tej tekmi vozila kolesa tukajšnje domače tvrčke A. Gorec, ki so nedosežna v teku in trpežnosti.

Dogodek v cerkvi. V nedeljo je bila v Kosezah maša. Ko je pridigoval šentiviški kaplan o nečimurnosti tega sveta, se je v cerkvi oglasil neki poljipan mož, rekoč: »Kaj boš ti govoril, ti lahko govoriš, ko si vsega sit.« Nastala je zmešnjava. Kaplan je šel s prižnice, ljudje so spravili pijanca iz cerkve. Stvar pride menda pred sodišče.

Delavsko bralno društvo v Idriji praznuje v dne 25. in 26. t. m. tridesetletnico svojega obstanka. V soboto zvečer priredi Dramatično društvo v rudniškem gledišču »Lokalno železnico« Ludovika Thoma. V nedeljo dopoldne ob 9. uri bo v družbenih prostorih bratski sestanek članov, popoldne ob 3. uri pa v obširnem kozolcu Jana Grudna v Jeličnem vrhu velik ljudski koncert in veselica s plesom. Nastopa društveni pevski zbor, godbeni klub »Lira«, baje pa počasti slavnost tudi oktet slov. pevskega društva »Ljubljanski Zvon« iz Ljubljane. Zajemčeno je torej za lep pevski užitek, hkratu pa na veselici ne bo manjkalo zabave. Idrijsko narodno občinstvo naj pohiti na slavnostne priredbe Del. bralnega društva!

Ljubljana.

— »Slovenskemu Sokolstvu«, pod tem naslovom prinaša »Narod« pojasnilo »Slov. Sok. Zveze« glede zleta in pravi na koncu: Bratie in sestree! Sokolstvo je zadel udarec, prepoved mu je povzročila hudo gmotno škodo. — Poravnati je treba na-

stale velike stroške. Zato je odbor S. S. Z. sklenil v svoji seji dne 17. julija t. m. naslednje: Vsi člani in članice vseh slovenskih sokolskih društev se pozivljajo, da pokažejo svojo sokolsko požrtvovalnost in plačajo pet kron v zletni sklad, za kar dobe kot potrdilo tega plačila zletni znak. Pri vseh župnih in društvenih prireditvah naj se razpečavajo poleg predmetov lastne društvene zaloge tudi one iz zaloge III. vsesokolskega zleta, kakor: zletne razglednice, kažipot, diplome, mali znaki, kolekci itd. Bratje in sestre! Le ako boste vršili svojo dolžnost v tem zmislu, bo mogoče predsedstvu poravnati vse nastale velike stroške in tako rešiti slovensko Sokolstvo najhujšega udarca, ki bi ga sicer lahko zadel. Dokazali pa boste tudi s tem svojo sokolsko zavednost in disciplino ter ljubezen do skupne nam stvari, ljubezen, ki se ne straši nobenih gmotnih žrtev, če treba z združenimi močmi pomoči sokolski stvari. Vsak naj prispeva po svojih močeh in slovensko Sokolstvo se bo moglo razvijati tudi naprej v prid in čast celega slovenskega naroda. S prepovedjo zleta o nemogočilo se vam je bratje in sestre, da pokažete v združenih vrstah javnosti plod in uspehe vašega trudopolnega dela v telovadnicah. Zabranejam vam je skupni javni nastop in slovenski narod se ne bo mogel veseliti in oduševljavati ob pogledu na združene svoje krepke Sokole in Sokolice in njih deca. Ali ne klonite z duhom! Posebej vztrajno sokolske telovadnice, krepite svoje telo in vzgajajte svoje duše v jekelni disciplini in samozatajevanju; širite z vso energijo sokolsko idejo, da postanejo Slovenci pravi sokolski narod. Bratje in sestre! Glave kvišku, kvišku srea! In vsi na delo! Na zdar! — Predsedstvo Slovenske Sokolske Zveze. — Slovenska javnost se bo v teh časih gotovo pridružila Sokolstvu in bo krepko podprla sokolske vrste.

— **Važni glasovi za ljubljanski sokolski zlet.** Omenili smo že zadnjič izjavo »Fremdenblatta« glede prepovedi raznih narodnih prireditev. »Fremdenblatt« pravi, da morajo narodi imeti v monarhiji možnost svobodnega narodno-kulturnega razvoja. »Fremdenblatt« je vladno glasilo in sam Stürgkh je baje ta članek diktil. Zgodilo se je namreč, da je prišlo do znanih pobojev v Brnu. Bilskem, Opavi — v Ljubljani pa je bil zlet že v naprej prepovedan. Zato je vlada izjavila svoje mnenje, da pove svoje stališče. »Obzor« je že zadnjič pisal, da bi moral biti po tej izjavi sokolski zlet v Ljubljani — dovoljen. Par dni po prepovedi sokolskega zleta je izšla ta Stürgkhova izjava, ki je v tako ostrem nasprotju s prepovedjo. Razlika med vladnimi odredbami na severu in na jugu — pravi »Obzor« — je frapantna. Ničče se ne more ubraniti misli, da je tu dvojnina mera: ena za Čeha, Poljake in severne Slovence — druga za južne Slovence. Z izjavo v »Fremdenblattu« vlada priznava, da živimo na jugu v izjemnem stanju. Varal bi se, kdor bi mislil, da je prepoved v zvezi s sarajevskim atentatom. Vlada niti tega izgovora nima. S prepovedjo se kaže poseben namen, namen, ki ga ima vlada na jugu monarhije in ga morejo najnovejši dogodki poostriiti. Na Kranjskem se ta tendenca kaže v brezobzirnem nastopanju dr. Šusteršičeve stranke in s še brezobzirnejšim pritiskanjem njenih nasprotnikov. Odkar ni bil Hrbar potrjen za župana, je ta pritisk vedno hujši in gre tako daleč — da se prepove tudi narodno-kulturno sokolsko prireditev samo za to, ker Šusteršič ne smatra sokolstvo za svojo lastno vojsko. Ta tendenca pa gre še naprej in se kaže tudi v Dalmaciji, kjer je Šusteršič dobil par privržencev. Dr. Drinković je dokazal, da je Šusteršič sodeloval pri imenovanju grofa Attensa za dalmatinskega namestnika, ki je imel namen, v Dalmaciji ustvariti kranjske razmere. Seveda gre tu nekoliko težje, ker ta dežela za kaj takega ni dostopna. Tako smo pričeli mnogih poskusov, da se narodna sila in narodni odpor, ako ne zlomi, vsaj oslabi. (Pri tem gre na jugu vladi najbolj Šusteršič na roko!) Nekaj mladih klerikalnih duhovnov se je postavilo proti narodu, za katerega so nekaj stari duhovniki toliko dobrega storili. Zato dela vlada, kar hoče. Na Kranjskem in v Dalmaciji je enako: ubijanje svobodnega narodnega duha, proslavljanje lakajstva kot najlepše vrline, zadrževanje narodnega razvoja, množenje nemščine na Kranjskem in italijanščine v Dalmaciji. Da vlada ne gre za tem, da bi se krepilo južno Slovanstvo, je znano. To kaže stanje Slovencev na

Koroškem in Štajerskem ter Hrvatov v Istri, in ta vlada dobiva svojo podporo v skupini, ki se skriva pod zastavo državnega prava in hrv.-slov. edinstva. Dr. Šusteršič in njegovi ljudje lahko pokažejo dva uspeha svojega dela, ki so ju dobili južni Slovani v dar. Prepoved sokolskega zleta v Ljubljani in srednješolske uniforme v Dalmaciji. — Tako piše »Obzor«, ki je gotovo resen list. Iz tega se jasno vidi, kje je iskati vzrokov za prepoved sokolskega zleta v Ljubljani.

— **Jeglič bi rad nekaj denunciral.** V svoji sobotni »izjavi« Jeglič ni pojasnil, kako je pretepel svojega otroka, pač pa je nekako poudarjal o pravi državni in katoliški vzgoji. S tem je hotel nekako reči, da drugi ne vzgajajo v istem smislu. Mi bi mu na to kratko odgovorili, da je njegovo denuncijantsko zavijanje popolnoma odveč, da pa dvomimo, da bi bil oni način, ki se ga je poslužil zadnjič Jeglič — za to vzgojo najbolji primeren.

— **O sokolskem transparentu,** ki je moral izginiti z okna, se nam poroča, da je hodil v petek po taboru neki znan klerikalec, ki ga je napis »Sokol I.« tako bodel v oči, da je zahteval od policije, da se transparent odstrani. Zalostno a resnično.

— **Tajna dijaška društva so bila, so in bodo!** Ljubljanska državna policija sedaj išče in nastavlja svoje špijone, da kolikor mogoče veliko slovenskih dijakov zaplete v ta društva. Interesantno je, da se preganja in — zapira samo slovenske dijake. Nemških se sploh ne vidi, oni lahko počenajajo kar hočejo. Nemški dijaki imajo v Ljubljani nešteto svojih tajnih društev, katerih programi so različni, eni pripadajo nemški radikalni struji (ki komaj čaka, kedaj bodo alpske pokrajine prišle pod nemško žezlo), drugi imajo samo »pivski« program (tajno društvo »Totilas«), tretji se sabljajo itd. Ta nemška društva imajo nad 150 članov, izmed katerih so člani razven par »buršev«, sami srednješolci. Naše sinove se lovi in zapira, druge se pušči, da delajo, kar hočejo. Ali niso za vse isti zakoni, ki so bili potrjeni od avstrijskih cesarjev?

— **Dva uslužbenca trdke strojev** »S« smatrata za potrebno, da trgata po raznih lokalih lepake konkurenčne trdke. Tako trganje kaže malo junaštva, pa precej slabosti. Trdka sama bi morala to uslužbenecem prepovedati, ker bi sicer trdke druga drugi trgale lepake. To za enkrat.

— **Klasifikacijske tekme,** ki so se vršile zadnji čas v Ljubljani, so pokazale, da se je nogometni šport med nami lepo razvil in da imamo mnogo dobrih igralcev. To nam daje upanje, da bomo dobili tudi dobre klube. »Slovan« in »Olimpija« obetata, da se bosta še spopolnila in razvila. Tako bomo imeli v Ljubljani štiri moštva, katerih tekme bodo oživljale naše športno življenje. Pokazale pa so se tudi pri klasifikacijskih tekmah nekatere razvade, katere bi želeli, da se s klubi ne razvijajo naprej. To je predvsem klicanje na igrišču. Najboljši klubi so oni, ki igrajo tiho — dočim razni klubi igrajo motiljo in neugodno uplívajo; pogosto vzbujajo zasmeh. To grdo razvado smo opazili pri južnih (tudi hrv. klubih) in ni želeli, da jih v tem Slovenci — posnemajo. Še grša pa je na igrišču kletve in surovi izrazi: »Dej ga no, preklet« — »sun, prmojduš« itd. Polagamo vsem klubom na srce, da pazijo na svoje ljudi in da izključijo iz igre vse nedostojnosti.

— **Pozivljamo vsa narodna društva,** da se v obilnem številu udeležijo pogreba velikega dobrotnika naše šolske družbe in Sokolstva, g. župnika Škrjanca, ki bo danes ob šestih zvečer iz Kopalniške ulice št. 6 (Trnovo).

— **Vodstvo Družbe sv. Cirila in Metoda vabi vse svoje podružnice v Ljubljani - Spodnja Šiška,** da se v obilnem številu udeležijo pogreba velikega dobrotnika g. župnika Škrjanca.

— **Ljubezen šentpeterskega fajmoštra Petriča do hranilničnih knjižic.** 60letna samica je imela 10.000 K pri Vzajemnem podpornem društvu. Šentpeterski fajmošter Petrič pa je dal njemu spravljeno hranilnično knjižico vinkulirati. Denar se sme dvigniti se s privoljenjem župniškega urada šentpeterskega. Ko je ubožica hotela dvigniti denar, so ji v nje ne ravno malo začudenje rekli, da ji ne smejo ničesar izplačati, dokler ne dovoli župnik Petrič. Ubožica je večkrat zahtevala od župnika, naj ukrene potrebno, da ona dobi denar, toda zaman. Šele ko je zapretila, da iz-

roči zadevo dr. Tavčarju, je dovolil dvig ter vrgel knjižico pred lastnico z besedami: »No zdaj boste pa dvignili denar, potem boste pa molili roženkranč!« Mi pa pravimo: Petrič je porabil denar Dovčevih, pa bere vsak dan mašo.

— **Kdor ni imel še prilike videti** kakšnega večjega sokolskega zleta, naj ne zamudi obiskati Kino Metropol, kjer se danes v torek ob pol 5., pol 7., pol 9. zadnjikrat predvaja češki sokolski zlet v Brnu. Slike same že vplivajo na gledalca, kaj šele istina. Občutil bo, kakšna moralna škoda je zadela Slovence s prepovedjo sokolskega zleta, kajti pogled na zbrane sokolske čete bi bil dal našemu narodu novega navdušenja za sokolsko misel in jo vzbudil tudi v onih, ki je še ne poznajo ali pa premalo cenijo. Trst.

— **Namesto venca na grob** svojemu prijatelju † g. Ivanu Škrjancu je daroval č. g. Ivan Vrhovnik, mestni župnik, 10 K družbi sv. Cirila in Metoda.

— **Velika cestna dirka za prvenstvo Kranjske.** K. S. K. Ilirija priredi 6. septembra t. l. veliko cestno dirko na progi Ljubljana, Žužemberk, Novo mesto, Višnja gora, Ljubljana, 146 kilometrov, za prvenstvo Kranjske. Vsled tega se vrši v nedeljo, 26. t. m. celodnevni izlet po tej progi. Odhod točno ob 5. uri zjutraj, zbirališče pri Grubarjevem mostu. Opozarjamo osobito, da se bo vozilo v normalnem tempu (največ do 20 kilometrov na uro), vsled česar so vabljeni vsi kolezarji.

— **Župnik šentpeterske fare.** Notico v nedeljski številki pod tem naslovom popravljamo v toliko, da se mora ime Šusteršičevega denarnega zavoda glasiti »Ljudska posojilnica«, ne »Ljudska hranilnica«. Ta denarni zavod ni nobena hranilnica, ki je v bistvu vse kaj drugega kot posojilnica.

— **Ljubezenski tlakomer,** neprekosljiva veseloigra v treh delih, predvaja se danes v kinematografu »Ideal«. — Glavno vlogo igra Dorik Weixler, poznana iz »Rožnati črevčjek«. Tudi topot igra razposajenka, katero hoče ukrofiti nek simpatični poročnik. Kako to izvede, nam kaže jasno »Ljubezenski tlakomer«, ki prav občutno menja med dežjem in vetrom, jasno in oblačno, viharjem in solncem, dokler ne nastopi trajno lepo vreme. — **Danes zvečer ob pol 9. uri vojaški koncert.**

— **V času počitnic in na potovanju** so zelo priljubljene žepne budilke, ure v zapestnicah, moderni manšetni gumbi, srebrne zopone. Vse te predmete kupiš najbolje v največji ljubljanski trgovini F. Čuden, Prešernova ulica 1.

Trst.

— **Slavna tržaška poštna direkcija!** Zadeva: Poštne zveze v Dolini pri Trstu. Ze dostikrat smo se pritoževali čez novoupejano poštno zvezo Boršt-Dolina in smo že ponovno povdarjali, da je bila poštna zveza Dolina-Trst stokrat bolj praktična in prikladnejša, kakor smo že navedli vse vzroke v »Dnevu« in »Edinosti« dne 12. julija, vključb temu pa poštna direkcija ni še prav ničesar ukrenila, da bi zadovoljila ogorčene Dolince, odnosno, da bi rešila rekurz dolinskih uradov v njih korist, še manj korajže pa kaže s tem, da se boji zameriti poštному uradu v Borštu. Sedaj so vložili rekurz vsi gostilničarji, trgovci, tovarne in privatniki, kateri imajo večjo korespondenco. Iz tega je razvidno, da nikakor ni dobra samo enkratna zveza še manj pa, da bi odgovarjala dolinskim potrebam. Kako more slavna direkcija odpravljati popoldanske vozne zveze na priporočila interesiranih oseb, kateri nimajo drugega pri sreč kakor svoj lastni dobiček? Ali je vedela slavna direkcija, da je bila odpravljena popoldanska vozna zveza in upeljana vozna zveza Boršt zgolj iz osebnega egoizma in ne radi ljudskega blagostanja in njih potreb? Ali je slavna direkcija ustanovljena zato, da podpira egoiste in dela škodo ljudstvu? Ali je morda ustvarjena zato, da povečuje poštne uradne egoiste, kateri bi radi imeli plačo in pošto prvega razreda? Radovedni smo tudi, kako se bo opravičilo slav. direkcija napram Dolincanom radi zavlačevanja rešitve vseh rekurzov? **Ponavljamo opozarjamo slavno direkcijo, da takoj za Dolince ugodno reši vse rekurze in nanovo upelje vozno poštno zvezo Dolina-Trst I., nimamo pa nič proti temu, če se še nadalje odbržava vozna pošta Boršt-Dolina, smo pa odločno proti temu, da bi morali imeti samo enkratno dnevno poštno zvezo!** — Vsi Dolinci.

V ponedeljkovo notico o »Piccolu« resnicoljubu se je vrnila pomota, katero smo že zavoljo točnega razumevanja dolžni popraviti. Kjer sta bili dve vrsti s istim tekstom, bi se moralo glasiti: »...da učitelji na CM. zavodih niso pod nadzorstvom dr. Kauerja, pač pa pod nadzorstvom prof. Matejčiča«. Toliko v pravilno razumevanje.

Kje je policija ob nedeljah in praznikih zvečer, ko razgrajajo pijanci po tržaških ulicah? Čudimo se, da smejo razgrajati po tržaških ulicah pijanci vsaj po pol ure na enem mestu. Ob tržaškem policijskem aparatu bi moralo biti to nekaj nemogočega.

Ponedeljkov »Piccolo« je prinesel statistični pregled duhovnikov v monarhiji. Iz tega posnemamo, da jih je bilo leta 1911. v Avstriji nič manj kakor 60.000. V Trstu je bil 1 samostan s 16 frančiškani, in 2 samostana s 57 nunami. Duhovnikov je bilo 61. — 60.000 pa je visoko, za monarhijo nadvse značilno število!

Poštno direkcljo vprašamo, kaj pomenja, da romajo v mestu oddana pisma tržaškemu uredništvu po 8 dni? In to se dogaja kljub natančnim naslovom!

Cirkus Charles, to največje cirkuško podjetje v Evropi se mudi v našem mestu že nad en teden in vpriazja predstave, ki vzbujajo med občinstvom največje občudovanje. Rokajom to svetovno redkost pripravljamo.

Ovadbá zaradi tatvine in žaljenja. Nekega Petra M., uslužbenca na parniku »Austria«, sta te dni qvadila mašinista J. Lorenzi in A. Fabrik zaradi poskušene tatvine policiji. Tudi se je baje Peter M. razžaljivo izrazil o atentatu na pok. prestolonaslednika. Osumljenec trdi, da to ovadbe le podla izmišljotina zaradi maščevalnosti.

Kamenje ali sovražnika policijske moči. Blizu gostilne »Lovec« se je v soboto sprla več mladeničev. Intervenirati je morala policija. Ko je eden policaj prepirače opomnil, naj mirujejo, so se bojaželnejši hoteli lotiti policajja, ki je bil prisiljen bežati. Policaj Kette se je nato vrnil na mesto, kjer so prepirači še vedno kričali. Ž njim je bil še drugi policaj, Škilan po imenu. Ko sta enemu izmed treh individvij napovedala aretacijo in ga odpeljala po cesti, sta začela onadva individuja, ki sta prej srečno odnesla pete, metati za policajema kamenje, ki je moža postavte tudi ranilo. To priliko pa je izrabil aretiranec in jo je pobral bogsigavedi kam. Policaja sta nato ujeta enega izmed kamenjačev. Imenuje se Kramer. Druga dva še iščejo. Eden je Kramerjev brat, ki mu bo drugoval tudi v zaporu.

Narodno-socijalna mladinska organizacija je imela v nedeljo zjutraj svoj napovedani sestanek. Sestanek je bil mnogoštevilno obiskan, kar pomenja, da se člani zanimajo za važne točke dnevnega reda. Na sestanku, kateremu je predsedoval brat Požar, je o športu poročal brat tajnik Širok, govorilo so tudi bratje Ferjančič, Jemc, Smrekar in mnogi drugih. Isti dan popoldne je priredil oddelek članov mal izlet k Sv. Ivanu, obenem se je udeležil koncerta Sv. Ivanskega pevskega društva. pri in po izletu so bili vsi člani jako zadovoljni, želeli bi več takih izletov, katerih naj bi se udeleževala tudi druga nečlanjena mladina. — M. K.

FRAN MALIS,
diplomiran krojač.
Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst.
Podružnica: Nabrežina 99.

prišel. Gostov ni bilo, zaslužka tudi in zato je Simon prodal gostilno za 12.000 K in začel veselo življenje gorskega lovca.

Toda sprevidel je, da tako ne more iti vedno. Zato je šel in vzel v najem električni mlin na reki Brembo. Moko je prodajal v okolici, toda ne dolgo; kupci so odpadali eden za drugim in tako je tudi ta obrt šla po vodi.

Simon je začel piti. V pijanosti je imel čudne misli. Naštevaj je na prste kdo ga sovraži in kdo ga preganja. In teh misli se ni znebil niti, ko je bil trezen, tako, da so zavzele vso njegovo osebnost.

Postal je nasilen. Postava njegova je že itak vzbujala strah. Visok, močan, rujavih kratko striženih las, rujavih globokih oči; temnega pogleda; hripavega glasu, kdo bi se ga ne bal. In ko je začel še javno kazati nekaterim osebam svoje sovraštvo, se ga je začelo vse bati. Kadarkoli je srečal katerega onih, ki jih je smatral za preganjalce, je vedno grozil.

V treh urah 7 ubitih.

Toliko časa je mislil in mislil, da se je dne 13. t. m. odločil. Njegov sklep je bil strašen.

Ob 8. uri zjutraj ga je videl pred kočo sedeti neki voznik. Temu je Simon rekel: »Danes bom nekaj storil.«

»Kaj?«

»Boš že jutri slišal.«

Nekaj minut nato je stopil Simon v hišo, vzel puško in torbo s patroni in se podal v San Giovanni Bianco, ne da bi pozdravil ženo in otroke. Puško, izborno orožje, je imel zavito v vrečo.

Žrtve.

Simon Pianetti si je izbral za prvo žrtev občinskega zdravnika Morilija.

Zakaj je sovražil tega moža?

Pianetti je dolžil zdravnika, da mu za časa boleznij njegovega sina ni točno pomagal in tako povzročil, da se sin ni popolnoma pozdravil. Vsled tega je Pianetti že preje dostikrat ogroževal Morellija. Ta dan je pa svoje grožnje izvršil.

Zdravnik se je nahajal na robu gozda nad svojo hišico, kjer živi sam že 30 let. Popravljaj je mreže za lov.

Pianetti je prišel v njegovo bližino med grmovjem. Ko mu je prišel dovolj blizu je pomeril in ustrelil.

Zdravnik je bil mrtev.

Morilec je mirno zavil svojo puško v vrečo in se po stranski poti podal v eno uro oddaljeno vas Camerato. Nameril je k županu Mazoniju. Ni ga našel doma. Župan se je pred njim varoval. Tako je ušel gotovi smrti.

Ognil se mu pa ni občinski tajnik Giudici, 66letni bivši ljudsko-solski učitelj, ki je živel v drugem nadstropju občinske hiše s 27letno lepo hčerko in 3letno vnukinjo.

Pianetti se je takoj podal v drugo nadstropje. Vzel je iz vreče puško in nameril na starčka, ki je sedel za pisalno mizo in urejal doše spise. Strel in nesrečni stavec je bil mrtev.

V tem je pa prihitala v zgornje nadstropje njegova hči in za njo vnukinja.

Morilec je sprožil proti njej. Prvi strel ni zadel. Toda morilec je mirno drugič pomeril in že je ležala tretja žrtev mrtva na tleh.

Mala deklica je prisostvovala umoru svoje matere in kričala po pomoči.

Morilec jo je sunil na stran in vdrl po stopnicah.

Srečal je dve ženski in jima zakričal, da se gre maščevati.

Bil je kot norec.

Dirjal je v hišo Gilardija. Krojač in njegova žena z vnukinjo so pri mizi.

»Vsedite se,« mu pravi krojač. »Jaz vam bom dal vsesti se.«

Pomeril. Strel in nova žrtev je ležala na tleh.

Nesrečna žena je zakričala: »Morilec, kaj si storil?« »Saj vidite! In bom storil z Vami isto, če se ne odpravite!«

Žena je z vnukinjo zbežala. Pošast pa še ni bila sita.

Hitel je k župniku Camilu Filipu, čigar bivališče je 30 metrov nad krojačevo hišo.

Nihče ni slišal strela. Morilec je hladnokrvno stopil v župnišče in vprašal po gospodu.

»Pred cerkvijo je, pri delavcih.«

Pred cerkvijo stoji župnik z občinskimi slugo.

Pogovariata se o zajcih. Planetti pomeri, ustrelili in župnik je padel s prestreljenimi prsi v orah.

»Morilec, kaj si storil?« zagrmi nad njim občinski sluga Giupponi.

»Jaz ti bom pokazal, kaj sem storil,« odgovori zverina in pomeri. In šesta žrtev je padla poleg župnika mrtva.

Morilec gre mirno proč in se poda v hišo rodbine Severi, kjer prosi gospodinjo za par jajc in za mleko. Gospodinja, ki še ne ve, kaj se je zgodilo, ga povabi k zajutreku. On ne mara, hoče le jajca in mleko. Stopi še v drugo nadstropje k svoji sorodnici Tereziji Bottani. »Daj mi par jajc.« Nato je pil in dejal: »Danes sem jih!« »Kaj za božjo voljo?« »Boš že slišala. Z Bogom!«

Nato gre proti griču in tam stopi v hišo 60letne kmetice Mileši. »Ti hočeš, da ti plačam onih 20 lir. Tu imaš!« In jo ubije.

Sedma žrtev! Potem je morilec zbežal v gore. Začel se je lov za njim, o katerem bomo jutri poročali. Ljubljana.

Najnovejša brzovajna in telefonska poročila.

PREZIDENT POINCARE V PETROGRADU.

Kronstadt, 20. julija. Prezident Poincare je dospel danes ob dveh s francosko eskadro v Petrograd. Car Nikolaj ga je pozdravil na ladji »Aleksandria«. Pozdrav je bil zelo prisrčen. Gost je v potem podal v veliko carsko palačo, kjer je bil sprejet od carice.

ZOPET DOGODEK NA MEJI.

Bukarešt, 20. julija. Danes med 5. in 6. uro zjutraj so rumunsko stražo napadli bolgarski vojaki. Rumuni so se umaknili 100 m od meje in pričeli streljati na Bolgare. Trile bolgarski vojaki so bili ubiti.

ALBANSKA ZADEVA.

Drač, 20. julija. Včeraj eno uro trajajoče streljanje je bilo povzročeno vsled tega, ker so bile sovražniške patrulje opažene blizu prednjih straž. Sovražnika ni bilo nikjer. Današnji dan je potekel mirno. Odšel je zopet en oddelek Miriditov.

Zastopniki veseli so odgovorili vstašem, da sprejmejo pogajanja, samo, da se morajo vršiti v Draču. Če pa vstasi nočejo Drača, tedaj naj se pogajanja vrše v Sasso Bianco, 8 kilometrov vzhodno od Drača.

Drač, 20. julija. V podpiranje albanskih beguncev se je osnoval podporni komite, ki ima 300.000 frankov denarja. To je pa premalo za veliko število Albancev in zato prosí komite v tujini pomoč.

London, 20. julija. V zbornici je vrišla na razgovor tudi albanska zadeva. Od strani vlade se je izvajalo, da je položaj v južni Albaniji zelo vznemirljiv, toda ni nobenih uradnih poročil, in zato vlada tudi ne more dati nobenega odgovora glede grozovitosti, ki so jih menda Epirci zagrešili nad mohamedanci.

Kar se dogodkov in položaja v Draču tiče, oblegajo vstasi mesto neprestano, toda napadov že dalje časa niso ponovili. Angleški kontreadmiral ima povelje delati v sporazumu s tujimi vojnimi ladjami in za slučaj potrebe skrbeti za osebno varnost kneza.

MED TURČIJO IN GRŠKO.

Carigrad, 20. julija. V Smirni so bili trije Turki obsojeni na smrt, ker so se udeleževali masakrov na Grkih. Obenem je bil obsojen tudi en Grk zaradi umora na smrt.

POLOŽAJ NA ANGLEŠKEM.

London, 20. julija. Asquith je danes v zbornici naznanil, da je pooblaščen od kralja, da izjavi, da zaradi resnega položaja kralj želi, da bi se sešli zastopniki obeh strank in bi se posvetovali o še nerešenih vprašanjih, tičečih se irske in ulstrske ustave. Imenovani so bili delegati, ki bodo obravnavali tozadevna vprašanja.

PRETEP MED CIVILISTI IN VOJAKI.

Strasburg, 20. julija. Med civilnimi in vojaškimi osebami v Montigu je prišlo do pretepa, v katerem sta bila dva vojaka težko ranjena.

ŠTRAJK V PETROGRADU.

Petrograd, 20. julija. Danes štrajka že 75.000 delavcev. Polcija in vojaštvo silno strogo nastopata.

SMRT BANKIRJA.

Veliki Varadin, 20. julija. Ravnatelj notranje mestne banke Aleksander Gros se je na vrtu svoje vile ustrelil; zadnje čase je imel velike izgube.

POSLEDICE ITALIJANSKEGA ŠTRAJKA.

Rim, 20. julija. V sled zadnjega štrajka železničarjev je bilo odpuščenih 48 nastavljenecv; 2 postajenačelnika, 16 uradnikov, 362 uslužbencev je bilo pa pomaknjenih v nižji plačilni razred.

VOLILNE BORBE NA SRBSKEM.

Belgrad, 20. julija. Včeraj se je vršilo tu zborovanje vladne stranke. Min. Paču je podal poročilo o notranji in zunanji situaciji, nakar je bila sprejeta soglasno njegova kandidatura. Ministrski predsednik Pašić se je podal na agitacijsko potovanje v notranjost dežele, kjer ostane več dni.

PROCES PROTI MADAM CAILLAUX.

Pariz, 20. julija. Danes se je začel proces proti madame Caillaux, ženi ministra Caillaux, obtožene, kakor je znano, zaradi umora ravnatelja časopisa »Figaro«, ki je prinašal ostre članke proti njenemu možu.

Obtoženka s tihim glasom in s solznimi očmi pripoveduje, da ni nameravala Calmetija ubiti, temveč se zaradi napadov na njenega moža samo maščevati. To je storila šele potem, ko ji je sodni predsednik Monnier dejal, da ni nobenega sredstva, da bi se prisililo Calmetija k molku. Ko je bil zaslišan Monnier, je bila obravnava preložena in se bo jutri nadaljevala.

Tel. društvo „SOKOL II.“ v Ljubljani.

Bratje!

Premikul je naš dobitnik, ki se je še v svojih poslednjih urah spominjal našega društva, naklonivši mu lepo volilo, župnik v pok. g. Franc Škerjane. Da izkažemo blagemu pokojniku svojo hvaležnost, Vas pozivljamo, da se polnoštevilno udeležite v kroju njegovega pogreba, ki bo danes ob 6. uri popoldne. Zbirališče ob polu 6. uri pred telovadnico na Cojzovi cesti.

Na zdar!

Odbor.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Svetujemo Vam, da kupite modne srajce bele in barvaste, turistijske, mehke ovratnike, kravate itd. pri Engelbert Skušek v Ljubljani, Dunajska cesta 7, ker je zares najcenejši.

Prodaj krojaško obrt v Ljubljani. Naslov v Anončni ekspediciji Jos. Hočevar, Ljubljana. 683—x

Sprejem 2 mizarstva pomočnika takoj v trajno delo. Peter Sitar, mizar, Križe pri Tržiču, Gorenjsko.

Trgovski potnik išče lepo meblovano mesečno sobo. Ponudbe poste restante »Potnik«, Ljubljana.

Proda se nekaj pohištva. Poljanski nasip 10, pritličje levo. 729—3

KORESPONDENCA.

Dama želi korespondence z akademsko izobraženim starejšim gospodom. Dopisi pod »Triglav«, poštno ležeče, Ljubljana. 730—1.

Kovačija

v prometnem kraju se sprejme v najem. Ponudbe je pošiljati pod »Kovačija« poštno lež. Kamnik.

Pitano perutnino

razpošilja vsake vrste živo in zaklano: poularde, gosi, race, kokoši, piščeta za pečenje in za ocvrtje itd. Zunanja cenj. naročila se točno in solidno izvrše. — Ceniki zastoji.

Za obila cenjena naročila se priporoča

I. kranjski perutninarski zavod
Aleks. Hedžet,
Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Edina primorska tovarna dvokoles »Tribuna« Gorica, Tržaška ulica št. 26, prej pivovar Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stolna ulica št. 2—4. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

Zaradi pozne sezije.

Prodajam vse v moji zalogi nahajajoče se damske slamnike kakor tudi različen nakit po globoko znižanih cenah.

MINKA HORVAT, modistka

LJUBLJANA, Stari trg št. 21.

„BALKAN“

Trgovska, spedijska in komisijska del. družba

Podružnica: Ljubljana, Dunajska cesta 33 — Telefon št. 100. (Centrala: TRST)

mednarodna spedijska, spedijske in zavarovalne vse vrste, prevažanje blaga, skladišča, kleti, Prosta skladišča za redni učitni podvrženo blago. Najmodernejšo opremljeno podjetje za solitve in prevažanje pohištva v mestu in na vse strani z patentiranimi pohištvenimi vozmi. Shranjevanje pohištva in blaga v suhih posebnih skladiščih. Omotacije itd. Spedijski urad, generalni zastop in prodaja vozni listov: »Dalmatije« delniške parobrodne družbe v Trstu, brzovozne proge Trst-Benete in obratno ter Trst-Ancona parobrodne družbe D. Tripicovich & Co, Trst Avstrijskega Lloydja Cunard-Line za I. in II. razred. Naročila sprejema tudi blagovni oddelek »Jadranske banke«.

Zmerne cene.

Točna postrežba.

1914. Slovenski vsesokolski zlet. 1914.

Vseh vrst blago za kroj članov in članic Sokola, kakor tudi za naraščaj, dalje vse v to svrhu spadajoče potrebščina: čepice, srajce, telovadni jopiči, hlače in čevlji, našivi itd. se dobijo natanko po predpisih slovenske in češke sokolske zveze pri tvrdki

A. & E. Skaberné, Ljubljana, Mestni trg 10
obstoji od leta 1883.

Primorsko prvenstvo 70 km

dobljeno na

Gorčevem kolesu!

A. Gorec, specijalna trgovina s kolesi
in deli Ljubljana, Marije Terezije c. 14.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :
v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini
tvrdke R. MIKLAUC

»Pri Škofu«

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.
: Poseben oddelek v prvem nadstropju. :
Cenik na zahtevo brezplačno in poštine prosto.

Vstop prost. Vstop prost.

Hotel TRATNIK

Sv. Petra cesta št. 25.

Danes in vsaki dan, pri vsakem vremenu opoldanski in večerni

vrtni koncert

slovite ciganske salonske kapele iz Broda na Savi pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika **Josip Mihaloviča** na lepem, velikem vrtu (pri slabem vremenu pogrnljna streha).
Opoldanski koncert od 12. do polu 2. popoldne.
Večerni koncert od polu 8. do 12. zvečer (eventuelno do 2. ponoči v kavarniških lokalih).

Za mnogobrojni obisk se priporočata s spoštovanjem

A. L. Tratnik.

Čudovito znižane cene!

Pristni panama	poprej K 10.—, 15.—, sedaj K 5.—
Girardi slamniki	„ „ 3.—, 4.—, „ „ 1.—
lister obleke v modnih barvah	„ „ 20.—, 24.—, „ „ 8.—
bele in sive sako za friserje samo	„ „ 20.—, 24.—, „ „ 3.—
letne plašče za dame	„ „ 20.—, 24.—, „ „ 6.—

Modne obleke za gospode.

Najnovejše v damski konfekciji. Kimono plašči, bluze, eponge kustumi in etamni obleke po znatno reduciranih cenah! Zaloga se mora po možnosti do konca avgusta razprodati, ker rabimo prostor za jesensko in zimsko konfekcijo, katero dobimo v ogromni izbiri.

Oglejte si 18 izložbenih oken.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.

Spraševanje zavarovanja človeškega življenja po najraz-
čevs. jejših kombinacijah pod tako ugodno
ko nobena druga zavarovalnica.
Za vsi ugodno zavarovanje na dolževlje
manjšajočimi se vplačili.

Rezervni fond K 50.000.000.—
odškodnine in agencije K 125.000.000.—

„SLAVIJA“ Pa velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše
države z vsesokolski slovensko-narodno upravo.
vzajemne zavarovalna banka v Pragi.

Vsa pojasnila daje

Generalno zastopstvo v Ljubljani

čigar pisarne so v lastni
bančni hiši

Gosposka ulica št. 12.

Zavarovalnica poslova in prevažanja proti požarnim škod-
dam po najnižjih cenah. Škoda nastane tako in naj-
kvalitetnejša. Ustna zahteva strogo in skrbno.
Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vstajnim škodam
pri zati ugodni pogoj. — Zavarujte se!